

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 308/2026-161

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], proti (i) rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/39/2017 zo 4. apríla 2017, sp. zn. 9T/79/2017 zo 16. novembra 2017, sp. zn. 7T/139/2017 z 19. decembra 2018 a sp. zn. 9T/8/2021 z 30. apríla 2021 a jeho uzneseniu sp. zn. 3C/9/2018 zo 4. septembra 2020, (ii) uzneseniam Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/9/2018 zo 7. júna 2018 a sp. zn. 8To/12/2021 z 5. augusta 2021 a (iii) uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/39/2023 z 20. februára 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. mája 2026, ktorú doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 20. mája 2026 aj o žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu bez toho, aby označil základné práva a slobody, ktoré boli podľa neho porušené, vyjadruje nespokojnosť s rozhodnutiami súdov v jeho trestných veciach a v jednej jeho civilnej veci. Kópie týchto právoplatných rozhodnutí k ústavnej sťažnosti nepriložil.

2. Ústavná sťažnosť nemá náležitosti (i) označenia základných práv a slobôd, ktoré mali byť porušené podľa 123 ods. 1 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a (ii) pripojenia kópií právoplatných rozhodnutí podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Keďže ústavná sťažnosť nemá tieto zákonom o ústavnom súde ustanovené náležitosti, bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

3. Nebol dôvod odstraňovať tieto nedostatky ústavnej sťažnosti postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiam všeobecných súdov, ktoré zjavne nadobudli právoplatnosť pred viac ako dvoma mesiacmi odo dňa podania ústavnej sťažnosti. Sám sťažovateľ uvádza, že posledné uznesenie najvyššieho súdu z 20. februára 2024 mu bolo doručené 25. apríla 2024 a všetky právoplatnosti ostatných rozhodnutí všeobecných súdov boli

zverejnené. I keby boli nedostatky ústavnej sťažnosti odstránené, ústavná sťažnosť by tak musela byť odmietnutá ako oneskorene podaná podľa § 56 ods. 2 písm. f) v spojení s § 124 zákona o ústavnom súde.

4. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu